Louis Lüthi

Onderzoek

Louis Lüthi werkt aan een kleine publicatie, voorlopig getiteld *A Die with 26 Faces*, over het gebruik van geïsoleerde lettervormen in moderne literatuur. De verteller van A *Die with 26 Faces* is een typograaf die boeken verzamelt met letters als titels om zo een van A tot Z –als het ware een literair type model- van romans en poëzie van boeklengte te verzamelen. Zijn collectie, die afgeleid is van de passage in James Joyces *Ulysses*, is gevat in een ironische gebaar als reactie op diverse media theoretici over de crisis van alfabetische, of Gutenbergiaanse, cultuur en zijn vervanging door een zogenaamde post-literaire cultuur van technische beelden. Aan de ene kant, wijzen deze alfabetische boeken op de materialiteit van het gedrukte woord en daardoor beschrijven ze een korte en onconventionele geschiedenis van typografie in de literatuur vanaf *Ulysses*; aan de andere kant, kunnen ze worden gezien als een voorbode van wat Peter Sloterdijk “hyper-alphabetization” noemt, het leren hoe te lezen en te schrijven wordt steeds meer gebonden aan hoe te ontwerpen en publiceren. De publicatie onderzoekt vele (maar niet alle) van de alfabet boeken, door zich te concentreren op de relatie tussen de titel van een enkele letter van een boek en zijn vertelling, en op zekere relaties tussen de diverse boeken. Eén of twee fictieve titels zijn opgenomen om de bijkomende thema’s en beelden te presenteren en om tegenwicht te bieden aan de publicatie’s rigide alfabetische structuur.

Aangezien Lüthi’s onderzoeksproject zich richt op de relatie tussen schrijven en typografie, draagt het natuurlijk bij aan de theorielessen die hij geeft aan de Grafische Ontwerp afdeling van de Gerrit Rietveld Academie. Als een docent voor het tweede vakjaar in het voorjaarssemester en scriptiebegeleider in het najaarssemester, moedigt hij studenten aan om schrijven te zien als een potentieel integraal onderdeel van hun ontwerppraktijk, d.w.z., niet alleen als een middel om hun positie in het veld te definiëren, maar ook als een springplank voor innovatieve vormen van visueel-verbaal onderzoek. In Lüthi’s eigen werk probeert hij vaak het onderscheid tussen schrijven, redigeren en ontwerp te vervagen; derhalve zal het materiaal dat hij ontdekt tijdens het verloop van zijn onderzoek ongetwijfeld pedagogisch bruikbaar zijn, en zijn ervaring met lesgeven zal noodzakelijkerwijs van invloed zijn op hoe hij zijn onderzoeksproject benadert.

Related posts:

1. Louis Lüthi
2. Rogier Brom
3. Forest Gate
4. Martine Neddam
5. Oene Dijk